RÅDETS FORORDNING (EURATOM, EKSF, EØF) nr. 680/87

af 23. februar 1987

om ændring af forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1860/76 om fastsættelse af vilkårene for personalet ved Det europæiske institut til forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1365/75 af 26. maj 1975 om oprettelse af et europæisk institut til forbedring af leve- og arbejdsvilkårene (1), særlig artikel 17,

under henvisning til Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1860/76 af 29. juni 1976 om fastsættelse af vilkårene for personalet ved Det europæiske institut til forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (2), senest ændret ved forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 510/82 (3),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det tilkommer Rådet på forslag af Kommissionen at ændre disse vilkår;

det forekommer hensigtsmæssigt, at vilkårene for personalet ved institutet, i det følgende benævnt »ordningen«, i højere grad udformes efter vilkårene for midlertidigt ansatte i De europæiske Fællesskaber —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 2, i ordningen affattes således:

»Kontrakter indgået på bestemt tid kan ikke løbe mere end fem år; antagelse på bestemt tid kan kun forlænges en gang på bestemt tid. Enhver senere forlængelse sker på ubestemt tid.«

Artikel 2

Skemaet i artikel 4, stk. 3, i ordningen, erstattes med følgende skema:

»Kategori	Lønklasse	Stillingsbetegnelse
A	A 4 A 5	Ekspeditionssekretær
	A 6 A 7	Fuldmægtig
	A 8	Sekretær
B	B 1	Kontorfuldmægtig
	B 2 B 3	Overassistent Teknisk overassistent Sekretariatsoverassistent
	B 4 B 5	Assistent Teknisk assistent Sekretariatsassistent
C	C 1	Chefsekretær Førstekontorist
	C 2 C 3	Sekretær med stenografi og maskinskrivning Kontorist
	C 4 C 5	Maskinskriver Kontormedhjælper
D	D 1	Formand
	D 2 D 3	Faglært medhjælper
	D 4	Medhjælper«

Artikel 3

Artikel 5, stk. 3, i ordningen, affattes således:

»En ansat, der gør tjeneste i en stilling i en højere lønklasse end den, han er blevet ansat i, skal i sin nye lønklasse have den anciennitet, der svarer til det nominelle trin, som er lig med eller ligger umiddelbart over det nominelle trin, han havde opnået i sin hidtidige

(1) EFT nr. L 139 af 30. 5. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 214 af 6. 8. 1976, s. 24.
(3) EFT nr. L 64 af 8. 3. 1982, s. 15.

lønklasse, forhøjet med den stigning, der finder sted hvert andet år i hans nye lønklasse.

For at kunne anvende denne bestemmelse skal hver lønklasse inddeles i nominelle trin, der svarer til et antal anciennitetsmåneder og nominelle lønninger, der stiger fra det første til det sidste faktiske løntrin med en fireogtyvendedel af den stigning, der finder sted hver andet år i denne lønklasse. I intet tilfælde oppebærer den ansatte i sin nye lønklasse en grundløn, der er lavere end den, han ville have fået i sin tidligere lønklasse.

En ansat, der gør tjeneste i en stilling i en højere lønklasse end den, han er blevet ansat i, indplaceres mindst på det første trin i denne lønklasse.«

Artikel 4

Følgende indsættes som artikel 5a i ordningen:

»*Artikel 5a*

Regelmæssigt og mindst hvert andet år udfærdiges der for hver ansat en udtalelse vedrørende hans kvalifikationer, tjenstlige indsats og adfærd i henhold til de betingelser, direktøren fastsætter i forståelse med Kommissionen efter høring af instituttets personaleudvalg.«

Artikel 5

Artikel 11 i ordningen affattes således:

»*Artikel 11*

En ansat, der er kandidat til et offentligt hverv, hvortil valg finder sted, skal ansøge om tjenestefrihed af personlige årsager. Varigheden af denne kan ikke overstige tre måneder.

Direktøren træffer afgørelse om tjenesteforholdet for en ansat, der er blevet valgt til et sådant hverv. Direktøren afgør under hensyntagen til dette hvervs betydning og omfanget af de pligter, det medfører, om den ansatte kan forblive i aktiv tjeneste eller skal ansøge om tjenestefrihed af personlige årsager. I givet fald bevilges tjenestefriheden for mandatets varighed. For en ansat, der er ansat i henhold til en kontrakt på bestemt tid, begrænses varigheden af tjenestefriheden af personlige årsager dog til den resterende del af ansættelseskontraktens løbetid.«

Artikel 6

I artikel 24 i ordningen indsættes som stk. 2:

»Når den i stk. 1 omhandlede lægeundersøgelse fører til en negativ udtalelse, kan ansøgeren inden 20 dage efter, at han har modtaget meddelelse herom fra instituttet, anmode om, at hans tilfælde forelægges til udtalelse i et lægeudvalg sammensat af tre læger, der udpeges af direktøren blandt Fællesskabernes rådgivende læger. Den læge, der har afgivet den første negative udtalelse, skal høres af lægeudvalget. Ansøgeren kan forelægge udvalget en udtalelse fra en læge efter eget valg. Når lægeudvalgets udtalelse bekræfter resultatet af den i stk. 1 omhandlede lægeundersøgelse, afholdes halvdelen af honorarer og ekstraomkostninger af ansøgeren.«

Artikel 7

Artikel 25 i ordningen affattes således:

»*Artikel 25*

Det kan forlanges, at den ansatte ansættes på prøve, dog ikke ud over seks måneder.

Hvis den ansatte i løbet af sin prøvetid som følge af sygdom eller ulykke forhindres i at udøve sit hverv i et tidsrum af mindst en måned, kan direktøren forlænge prøvetiden med et tilsvarende tidsrum.

Senest en måned før prøvetidens udløb skal der gives en udtalelse om den ansattes egnethed til varetagelse af de med hans stilling forbundne opgaver samt om hans tjenstlige indsats og adfærd. Udtalelsen meddeles den pågældende, hvorpå denne skriftligt kan fremsætte sine bemærkninger. Hvis den ansatte ikke har udvist tilfredsstillende faglige kvalifikationer til at fortsætte i sin stilling, afskediges han.

I tilfælde af, at den pågældende viser sig klart uegnet, kan der gives en udtalelse på et hvilket som helst tidspunkt under prøvetiden. Denne udtalelse meddeles den pågældende, som skriftligt kan fremsætte sine bemærkninger. På grundlag af udtalelsen kan direktøren med en måneds varsel træffe beslutning om at afskedige den ansatte før prøvetidens udløb. Tjenestetiden kan dog ikke overstige prøvetidens normale varighed.

En ansat, der afskediges under prøvetiden, får en godtgørelse svarende til en tredjedel af sin grundløn for hver måned i prøvetiden, hvor han har gjort tjeneste.«

Artikel 8

Følgende indsættes som artikel 29a i ordningen:

»*Artikel 29a*

I undtagelsestilfælde og efter begrundet anmodning kan direktøren give den ansatte tilladelse til at gøre tjeneste på halvtidsbasis, hvis han finder, at en sådan foranstaltning ligeledes klart er i instituttets velforståede interesse.

De nærmere regler for, at denne tilladelse kan gives, fastsættes i bilag VII.

Den ansatte, der har opnået tilladelse til at gøre tjeneste på halvtidsbasis, skal hver måned i overensstemmelse med bestemmelser truffet af direktøren præstere halvdelen af den normale arbejdstid.«

Artikel 9

Artikel 30, stk. 1, fjerde afsnit, i ordningen, affattes således:

»Sygeorlov med løn er dog begrænset til tre måneder eller den tilbagelagte tjenestetids varighed, såfremt denne er længere. Denne orlov kan ikke strække sig ud over ansættelseskontraktens gyldighedsperiode.«

Artikel 10

Artikel 33 i ordningen affattes således:

»*Artikel 33*

I undtagelsestilfælde, når det er bydende nødvendigt af personlige årsager, kan der efter ansøgning gives en ansat tjenestefrihed uden løn. Direktøren fastsætter varigheden af denne tjenestefrihed, der ikke kan udgøre mere end en fjerdedel af den tilbagelagte tjenestetid og højst:

— tre måneder, såfremt den ansatte har mindre end fire års anciennitet,

— seks måneder i de øvrige tilfælde.

Under den ansattes tjenestefrihed suspenderes den i artikel 38 og 38a fastsatte dækning af sygdoms- og ulykkesrisici.

Den ansatte, der godtgør, at han ikke kan dækkes mod de i artikel 38 og 38a nævnte risici af nogen anden offentlig ordning, kan dog, efter anmodning indgivet senest en måned efter, at hans tjenestefrihed af personlige årsager er begyndt, fortsat drage fordel af den i disse artikler fastsatte dækning, forudsat at han indbetaler de nødvendige bidrag til dækning af de i artikel 38 og 38a nævnte risici med halvdelen, så længe tjenestefriheden varer; bidragene beregnes på grundlag af den ansattes senest oppebårne grundløn.

Endvidere kan den ansatte, der godtgør, at han ikke kan opnå pensionsret under en anden pensionsordning, efter anmodning fortsat erhverve nye pensionsrettigheder under tjenestefriheden uden løn, forudsat at han indbetaler et bidrag på tre gange den i artikel 41h fastsatte sats; bidragene beregnes på grundlag af den grundløn, der svarer til den ansattes lønklasse og løntrin.

Varigheden af tjenestefriheden uden løn og varigheden af tjenestefriheden af personlige årsager medregnes ikke ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 35, stk. 2.«

Artikel 11

Artikel 34 i ordningen affattes således:

»*Artikel 34*

En ansat, der indkaldes til aftjening af værnepligt, til udførelse af anden form for tvungen tjeneste, til et militært instruktionskursus, eller som genindkaldes, placeres i den særlige tjenesteretlige stilling »orlov til aftjening af værnepligt«; for en ansat, der er ansat i henhold til en kontrakt på bestemt tid, kan denne tjenesteretlige stilling i intet tilfælde vare længere end kontraktens gyldighedsperiode.

Den ansatte, der indkaldes til aftjening af værnepligt eller til udførelse af anden form for tvungen tjeneste, ophører med at oppebære vederlag, men bestemmelserne i denne forordning om avancement til et højere løntrin finder fortsat anvendelse på ham. Bestemmelserne om pension gælder ligeledes fortsat, hvis han efter at have opfyldt sine militære forpligtelser eller efter at have udført anden form for tvungen tjeneste betaler pensionsbidragene for den mellemliggende periode.

En ansat, der skal deltage i et militært instruktionskursus, eller som genindkaldes, oppebærer i den pågældende periode sine vederlag. Disse nedsættes dog med den udbetalte militærløn.«

Artikel 12

I artikel 38 i ordningen foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. I sygdomstilfælde garanteres der den ansatte, hans ægtefælle, når denne ikke er berettiget til ydelser af samme art og størrelse i henhold til enhver anden lovmæssig eller administrativ bestemmelse, hans børn og andre personer, over for hvem han har forsørgerpligt i henhold til artikel 7 i bilag IV, i den pågældendes tjenesteperiode, sygeorlovsperioder, de i artikel 11 fastsatte perioder med tjenestefrihed af personlige årsager samt de i artikel 33 fastsatte perioder uden løn, godtgørelse af udgifter på indtil 80 % i henhold til den i artikel 1, stk. 2, i bilag V omhandlede ordning. Satsen forhøjes til 85 % for følgende ydelser: konsultationer og besøg, kirurgiske indgreb, hospitalsindlæggelse, farmaceutiske produkter, radiologi, analyser, laboratoriebehandling og proteser i henhold til lægerecept, bortset fra tandproteser. Den forhøjes til 100 % i tilfælde af tuberkulose, polio, kræft, sindssygdom og andre sygdomme, der af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber anses for at være af lige så alvorlig karakter, samt for forebyggende undersøgelser og ved fødsler. Godtgørelserne på 100 % gælder dog ikke i tilfælde af erhvervssygdomme eller ulykker, i forbindelse med hvilke artikel 38a har fundet anvendelse.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Beviser den ansatte, at han ikke kan opnå godtgørelse fra en anden administrativt eller ved lov fastsat sygeforsikring, kan han senest i den måned, der følger efter udløbet af hans kontrakt, anmode om fortsat i en periode på højst seks måneder efter kontraktens udløb at være dækket mod sygdom i henhold til bestemmelserne i stk. 1, første afsnit. Det i artikel 1, stk. 2, i bilag V omhandlede bidrag beregnes på grundlag af den ansattes seneste grundløn, idet den ansatte selv betaler halvdelen af bidraget.

Ved afgørelse truffet af direktøren efter udtalelse fra en af instituttet udpeget læge, kan det bestemmes, at fristen på en måned til at indgive ansøgning og den i første afsnit fastsatte begrænsning til seks måneder ikke skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor den pågældende er ramt af en alvorlig eller langvarig sygdom, som han har pådraget sig i den tid, han har været ansat, og som han har anmeldt til institutionen før udløbet af den i første afsnit fastsatte periode på seks måneder, såfremt den pågældende underkaster sig den lægelige kontrol, der foranstaltes af instituttet.«

c) I stk. 4 indsættes følgende som tredje led:

»— en ansats fraskilte ægtefælle, et barn, som den ansatte ikke længere har forsørgerpligt over for, samt en person, der ikke længere kan ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt i henhold til artikel 7, stk. 4, i bilag IV, og som kan godtgøre ikke at være dækket af nogen anden sygeforsikringsordning, kan i egenskab af personer, der var medforsikrede gennem den ansatte, gennem hvilken de opnåede disse godtgørelser, fortsat være dækket af den i stk. 1 fastsatte sygeforsikringsordning, dog højst i et år; der vil ikke blive opkrævet bidrag for at sikre denne dækning. Nævnte tidsrum regnes fra den dato, hvor skilsmissen blev endelig, eller hvor forsørgerpligten eller ligestillingen med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, ophørte.«

d) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. Den begunstigede skal anføre de beløb, han har modtaget, eller som han kan gøre krav på fra en anden administrativt eller ved lov fastsat sygeforsikring som godtgørelse for udgifter, som han selv eller en af ham medforsikret person har haft.«

Artikel 13

Artikel 40 i ordningen affattes således:

»*Artikel 40*

Såfremt en ansat, hans ægtefælle, børn, over for hvem han har forsørgerpligt, eller andre personer, over for hvem han i henhold til artikel 7 i bilag IV har forsørgerpligt, og som er medlemmer af husstanden, afgår ved døden, godtgør instituttet udgifterne i forbindelse med transporten af afdøde fra tjenestestedet til den pågældendes hjemsted.

Såfremt en ansat afgår ved døden under en tjenesterejse, godtgør instituttet dog udgifterne i forbindelse med transporten af afdøde fra det sted, hvor dødsfaldet indtraf, til den pågældendes hjemsted.«

Artikel 14

Artikel 40a, stk. 2, i ordningen, affattes således:

»2. a) Når en person, der er omfattet af denne ordning, er afgået ved døden eller er blevet ramt af en ulykke eller en sygdom, hvis årsag tredjemand kan gøres ansvarlig for, indtræder Fællesskaberne inden for grænserne af de ved forordning fastsatte forpligtelser, som påhviler dem som følge af den ansvarspådragende handling, uden videre i de rettigheder og søgsmålsrettigheder, skadelidte eller dennes erstatningsberettigede pårørende har mod den ansvarlige tredjemand.

b) Det område, der er dækket af den ovennævnte indtræden i rettigheder, omfatter navnlig:

— fortsat lønudbetaling til den ansatte i henhold til artikel 30 i den periode, i hvilken han er midlertidigt uarbejdsdygtig,

— udbetalinger i henhold til artikel 36 i tilfælde af, at en ansat eller en tidligere ansat, der er pensionsberettigt, afgår ved døden,

— de ydelser, der præsteres i henhold til artikel 38 og 38a og til bilag V vedrørende sikring mod risiko for sygdom og ulykker,

— betaling af udgifterne i forbindelse med transport af afdøde i henhold til artikel 40,

— udbetaling af supplerende familietillæg i henhold til artikel 7, stk. 3 og 5, og artikel 9, stk. 2, i bilag IV, som følge af alvorlig sygdom, helbredsmangel eller handicap, der vedrører et barn, over for hvilket der består forsørgerpligt,

— udbetaling af invalidepension som følge af en ulykke eller en sygdom, som bevirker, at den ansatte bliver endeligt uarbejdsdygtig,

— udbetaling af efterladtepension som følge at, at en ansat eller tidligere ansat afgår ved døden, eller i tilfælde af, at ægtefællen til en ansat eller til en tidligere ansat, der er pensionsberettiget, afgår ved døden, og nævnte ægtefælle ikke selv var ansat,

— udbetaling af børnepension uden aldersbegrænsning til et barn af en ansat eller en tidligere ansat, når dette barn er ramt af en alvorlig sygdom, en helbredsmangel eller et handicap, der forhindrer det i at sørge for sit underhold, efter at dets forsøger er afgået ved døden.

c) Fællesskabernes indtræden i rettigheder udstrækker sig dog ikke til erstatning for skade, der udelukkende er af personlig karakter, såsom tort, svie og smerte, samt den del af omkostningerne ved æstetiske skader og tabte adspredelsesmuligheder, der overstiger den erstating, som i henhold til artikel 38a måtte være udbetalt i forbindelse med sådanne skader og tab.

d) Bestemmelserne i litra a), b) og c) kan ikke være til hinder for et direkte søgsmål fra fællesskabernes side.«

Artikel 15

Artikel 41b, stk. 3, i ordningen, affattes således:

»Når invaliditeten har andre årsager, svarer satsen for invalidepension, der beregnes på grundlag af den ansattes seneste grundløn, til 2 % for hvert år fra det tidspunkt, den ansatte tiltrådte tjenesten, til han fylder 65; denne sats forhøjes med 2 % for hvert pensionsgivende tjenesteår, der godskrives i henhold til artikel 10, stk. 2 og 3, i bilag VI i ordningen, og med 25 % af de pensionsrettigheder, han ville have opnået ved sit 60 år; det samlede beløb kan dog ikke overstige 70 % af den seneste grundløn.«

Artikel 16

I artikel 41c i ordningen tilføjes følgende stykker:

»Det månedlige efterladtepensionsbeløb, som tilkommer enken efter en ansat, der er afgået ved døden, medens han var tjenstgørende eller havde orlov til aftjening af værnepligt, svarer til 35 % af den ansattes senest oppebårne månedlige grundløn og kan hverken være lavere end det i artikel 5, i bilag VI fastsatte eksistensminimum eller 60 % af den alderspension, som den ansatte ville have oppebåret, hvis han uden hensyn til tjenestetidens varighed eller til sin alder havde haft krav herpå på tidspunktet for sin død.

Dette beløb kan heller ikke være mindre end 42 % af den ansattes seneste grundløn, såfremt dennes død er en følge af en af de i artikel 41b, stk. 2, anførte omstændigheder.

Bestemmelserne i nærværende artikel finder tilsvarende anvendelse på enkemanden efter en ansat.«

Artikel 17

I artikel 41d i ordningen:

1. indsættes følgende stk.:

»3a. Såfremt en tidligere ansat, der er udtrådt af tjenesten inden det fyldte 60. år, og som har anmodet om, at udbetalingen af hans alderspension udsættes indtil den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken han fylder 60 år, afgår ved døden, har de børn, som den pågældende havde forsørgerpligt over for i henhold til artikel 7 i bilag IV, ret til børnepension på samme betingelser som fastsat i stk. 1, 2 og 3.«

2. affattes stk. 4 således:

»4. Såfremt ægtefællen til en ansat afgår ved døden, og nævnte ægtefælle selv hverken var tjenestemand i Fællesskaberne eller midlertidig ansat i henhold til aritkel 2, litra a), c) eller d), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne eller ansat i henhold til nærværende ordning eller til ordningen for ansatte ved Det europæiske Institut for forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, har de børn, over for hvilke den pågældende havde forsørgerpligt i henhold til artikel 7 i bilag IV, ret til børnepension, der for hvert barn fastsættes til det dobbelte af børnetilskuddet.«

Artikel 18

Artikel 41f i ordningen affattes således:

»*Artikel 41f*

1. Uanset alle andre bestemmelser og navnlig dem, der vedrører mindstebeløbene til personer, der er berettigede til efterladtepension, må den samlede efterladtepension, som enken og andre ydelsesberettigede pårørende kan gøre krav på, forhøjet med familietillæg, men med fradrag af skat og andre obligatoriske indeholdelser, ikke overstige:

a) i tilfælde, hvor en ansat er i aktiv tjeneste, under tjenestefrihed uden løn af bydende nødvendige personlige årsager, under tjenestefrihed af personlige årsager eller på orlov til aftjening af værnepligt: den grundløn, som den pågældende ville have været berettiget til i samme lønklasse og løntrin, hvis han ikke var afgået ved døden, forhøjet med de familietillæg, som ville være blevet ham udbetalt, men med fradrag af skat og andre obligatoriske indeholdelser;

b) for perioden efter den dato, på hvilken den i litra a) nævnte ansatte ville være fyldt 65 år: den alderspension, som den pågældende i levende live ville have været berettiget til fra denne dato, i samme lønklasse og løntrin, som han havde nået på tidspunktet for dødsfaldet, idet dette beløb forhøjes med de familietillæg, som var blevet ham udbetalt, og nedsættes med skat og andre obligatoriske indeholdelser;

c) i tilfælde, hvor en tidligere ansat, som var berettiget til alders- eller invalidepension, er afgået ved døden: den pension, som den pågældende i levende live ville have været berettiget til, idet dette beløb forhøjes og nedsættes på samme måde som nævnt under litra b);

d) i tilfælde, hvor en tidligere ansat, der er udtrådt af tjenesten før det fyldte 60. år, og som har anmodet om, at udbetalingen af hans pension udsættes til den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken han fylder 60 år, er afgået ved døden: den alderspension, som den pågældende ville have været berettiget til i levende live ved det fyldte 60. år, idet dette beløb forhøjes og nedsættes på samme måde som nævnt under litra b).

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, ses der bort fra justeringskoefficienter, som kan påvirke de pågældende beløb.

3. Det maksimumsbeløb, der er fastsat i stk. 1, litra a) til d), fordeles mellem de pårørende, der er berettiget til efterladtepension, i samme forhold som de rettigheder, de respektivt ville have haft krav på, når der ses bort fra stk. 1.

Artikel 41g finder anvendelse på de beløb, der fremkommer ved denne fordeling.«

Artikel 19

Artikel 41g, stk. 2 og 3, i ordningen affattes således:

»De korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat for det land inden for eller uden for Fællesskaberne, hvor den pensionsberettigede godtgør at være bosiddende.

Hvis den pensionsberettigede tager bopæl i et land, for hvilket der ikke er fastsat nogen justeringskoefficient, skal der anvendes en justeringskoefficient på 100.«

Artikel 20

I artikel 45 i ordningen:

1. affattes stk. 1, litra b), således:

»b) ved udløbet af den opsigelsesfrist, der er fastsat i kontrakten, hvis denne indeholder en bestemmelse om, at den ansatte eller centret kan opsige kontrakten, inden den udløber. Denne opsigelsesfrist kan hverken være længere end tre måneder eller kortere end en måned. For en ansat, hvis ansættelse er blevet forlænget, kan opsigelsesfristen ikke være kortere end en måned for hvert år, den ansatte har gjort tjeneste, dog mindst en måned og højst seks måneder;«

2. affattes stk. 2, litra b), således:

»b) — enten uden ansøgning ved udgangen af den måned, i hvilken den ansatte fylder 65 år,

— eller efter ansøgning ved udgangen af den måned, for hvilken ansøgningen er indgivet, såfremt den pågældende er fyldt 60 år, eller såfremt den pågældende er mellem 50 og 60 år og opfylder betingelserne for at få bevilget en pension til øjeblikkelig udbetaling i medfør af artikel 8 i bilag VI.«

Artikel 21

Artikel 46 i ordningen affattes således:

»*Artikel 46*

Ansættelsesforholdet, hvad enten det er på bestemt eller ubestemt tid, kan uden varsel bringes til ophør af instituttet:

a) under eller ved udløbet af prøvetiden på de i artikel 25 fastsatte betingelser;

b) hvis den ansatte ikke længere opfylder de i artikel 23, stk. 2, litra a) og d), fastsatte betingelser. Opfylder den ansatte ikke længere de i artikel 23, stk. 2, litra d), fastsatte betingelser, kan opsigelse dog kun finde sted i de tilfælde, der er nævnt i artikel 41 b);

c) hvis den ansatte ikke kan genoptage sit arbejde efter udløbet af en sygeorlov med løn i henhold til artikel 30. I dette tilfælde modtager den ansatte en godtgørelse svarende til hans grundløn og familietillæg for to dage for hver måned i den tid, han har gjort tjeneste.«

Artikel 22

Følgende artikel indsættes i ordningen:

»*Artikel 46a*

1. Den tidligere ansatte, som efter at være udtrådt af tjenesten ved instituttet er uden beskæftigelse, kan:

— såfremt han ikke er berettiget til en af instituttet eller De europæiske Fællesskaber betalt alders- eller invalidepension,

— såfremt hans udtræden af tjenesten ikke skyldes afskedigelse efter ansøgning eller opsigelse af kontrakten af displinære årsager,

— såfremt han har gjort tjeneste i en periode på mindst seks måneder,

— og såfremt han er bosat i en af Fællesskabets medlemsstater,

få udbetalt en månedlig arbejdsløshedsunderstøttelse på nedenstående betingelser.

Såfremt den pågældende har ret til arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til en national ordning, har han pligt til at meddele dette til instituttet, hvorefter dette straks underretter Kommissionen herom. I dette tilfælde skal den pågældende understøtelse fratrækkes den, der udbetales i henhold til stk. 3.

2. Arbejdsløshedsunderstøttelsen er betinget af, at den tidligere ansatte:

a) har meldt sig som arbejdssøgende på arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor har har taget bopæl;

b) opfylder de forpligtelser, der er fastsat i denne medlemsstats lovgivning, og som påhviler personer, der modtager arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til denne lovgivning;

c) hver måned til instituttet fremsender en attest, som er udstedt af det pågældende lands kompetente myndighed, og hvori det oplyses, om han har opfyldt de i litra a) og b) nævnte forpligtelser; attesten sendes straks videre til Kommissionen.

I tilfælde af sygdom, ulykke, fødsel, invaliditet eller forhold, der er anerkendt som ligestillet hermed, eller i tilfælde, hvor den nationale kompetente myndighed har dispenseret fra opfyldelsen af disse forpligtelser, kan Fællesskabet påbegynde eller fortsætte udbetaling af understøttelse, selv om de i litra b) nævnte nationale forpligtelser ikke er opfyldt.

Kommissionen fastsætter efter udtalelse fra et udvalg af eksperter de nødvendige bestemmelser for gennemførelsen af dette stykke.

3. Arbejdsløshedsunderstøttelsen fastsættes i forhold til den grundløn, som den ansatte oppebar ved tjenestens ophør. Arbejdsløshedsunderstøttelsen fastsættes til:

— 60 % af grundlønnen i en første periode på 12 måneder,

— 45 % af grundlønnen fra 13. til 18. måned,

— 30 % af grundlønnen fra 19. til 24. måned,

Det således fastsatte beløb kan ikke være mindre end 30 000 bfr. eller større end 60 000 bfr.

Rådet kan på forslag fra Kommissionen foretage en årlig undersøgelse af ovennævnte minimum- og maksimumbeløb.

4. Arbejdsløshedsunderstøttelsen udbetales til den tidligere ansatte i en periode på højst 24 måneder fra datoen for tjenestens ophør at regne. Såfremt den tidligere ansatte inden for denne periode ophører med at opfylde de i stk. 1 og 2 omhandlede betingelser, afbrydes udbetalingen af understøttelsen. Understøttelsen udbetales på ny, såfremt den tidligere ansatte inden udløbet af perioden igen opfylder de nævnte betingelser uden at have erhvervet ret til en national arbejdsløshedsunderstøttelse.

5. Den tidligere ansatte, som modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, har ret til familietillæg i henhold til artikel 6, 7 og 8 i bilag IV. Husstandstillægget beregnes på grundlag af arbejdsløshedsunderstøttelsen på de i artikel 6 i bilag IV fastsatte betingelser.

Der skal af den pågældende afgives erklæring om ydelser af samme art, der modtages andetsteds fra til den pågældende selv eller dennes ægtefælle; disse ydelser fradrages dem, der udbetales i henhold til denne artikel.

Den tidligere ansatte, som modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, har på de i artikel 38 fastsatte betingelser ret til sygesikring uden erlæggelse af bidrag.

6. Arbejdsløshedsunderstøttelsen og familietillæggene korrigeres med den justeringskoefficient, der gælder for den medlemsstat, i hvilken den pågældende kan dokumentere at have sin bopæl. Justeringskoefficienten for arbejdsløshedsunderstøttelsen er altid den, der er fastsat i henhold til den senest årlige revision. Kommissionen udbetaler beløbene i opholdslandets valuta. De beregnes på grundlag af de i artikel 63, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber omhandlede vekselkurser.

7. En tredjedel af bidraget til arbejdsløshedsforsikringen betales af den ansatte. Bidraget fastsættes til 0,4 % af den pågældendes grundløn, uden hensyntagen til de i artikel 64 i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber fastsatte justeringskoefficienter. Bidraget fradrages hver måned den pågældendes løn, og det indbetales tillige med de øvrige to tredjedele, der erlægges af instituttet til en særlig arbejdsløshedskasse- Denne arbejdsløshedskasse er fælles for instituttet og Fællesskabets institutioner. Instituttet og institutionerne indbetaler hver måned, senest otte dage efter udbetalingen af vederlagene, deres bidrag til Kommissionen. Anvisning og udbetaling af alle de udgifter, som gennemførelsen af nærværende artikel giver anledning til, foretages af Kommissionen i henhold til bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget.

8. Den arbejdsløshedsunderstøttelse, som udbetales til den tidligere ansatte, der fortsat er uden beskæftigelse, er omfattet af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastsættelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De europæiske Fællesskaber.

9. De kompetente nationale myndigheder på beskæftigelses- og arbejdsløshedsområdet sikrer inden for rammerne af deres nationale lovgivning sammen med Kommissionen et effektivt samarbejde med henblik på en korrekt anvendelse af denne artikel.

10. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel gøres til genstand for en ordning, der fastsættes ved fælles overenskomst mellem Fællesskabernes institutioner efter udtalelse fra Vedtægtsudvalget, jf. dog de bestemmelser, der vedtages i henhold til stk. 2, tredje afsnit.

11. Et år efter indførelsen af denne arbejdsløshedsforsikring og derefter hvert andet år forelægger Kommissionen Rådet en rapport om den finansielle stilling for denne ordning. Kommissionen kan uafhængigt af denne rapport forelægge Rådet forslag om tilpasning af de i stk. 7 omhandlede bidrag, såfremt ordningens gennemførelse kræver det. Rådet træffer afgørelse om disse forslag under de i stk. 3, tredje afsnit, fastsatte betingelser.«

Artikel 23

Artikel 54 i ordningen affattes således:

»*Artikel 54*

Artikel 3, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 38, 38a, 39, 40 og 40a til 41h vedrørende rettigheder og pligter og artikel 43 og 44 vedrørende klageadgang finder tilsvarende anvendelse på direktøren og vicedirektøren.«

Artikel 24

1. Overskriften til afsnit VII i ordningen affattes således: »Afsluttende bestemmelser«.

2. Følgende artikel indsættes i ordningen:

»*Artikel 56a*

Udbetalinger, ydelser og godtgørelser af enhver art, der er fastsat i henhold til nærværende ordning, kan ikke sammenlægges med andre betalinger, ydelser og godtgørelser af samme art, der afholdes over De europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Den ansatte skal omgående underrette direktøren om ethvert tilfælde af sammenlægning for hans vedkommende.«

Artikel 25

Artikel 4 i ordningens bilag IV affattes således:

»*Artikel 4*

Den månedlige grundløn for hver lønklasse og hvert løntrin fastsættes efter nedenstående tabel:

Lønklasse	Løntrin							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A 4	195 848	206 827	217 806	228 785	239 764	250 743	261 722	272 701
A 5	161 470	171 036	180 602	190 168	199 734	209 300	218 866	228 432
A 6	139 537	147 151	154 765	162 379	169 993	177 607	185 221	192 835
A 7	120 115	126 092	132 069	138 046	144 023	150 000		
A 8	106 232	110 514						
B 1	139 537	147 151	154 765	162 379	169 993	177 607	185 221	192 835
B 2	120 903	126 570	132 237	137 904	143 571	149 238	154 905	160 572
B 3	101 408	106 122	110 836	115 550	120 264	124 978	129 692	134 406
B 4	87 711	91 798	95 885	99 972	104 059	108 146	112 233	116 320
B 5	78 399	81 709	85 019	88 329				
C 1	89 462	93 069	96 676	100 283	103 890	107 497	111 104	114 711
C 2	77 810	81 117	84 424	87 731	91 038	94 345	97 652	100 959
C 3	72 586	75 418	78 250	81 082	83 914	86 746	89 578	92 410
C 4	65 579	68 238	70 897	73 556	76 215	78 874	81 533	84 192
C 5	60 479	62 956	65 433	67 910				
D 1	68 345	71 333	74 321	77 309	80 297	83 285	86 273	89 261
D 2	62 319	64 972	67 625	70 278	72 931	75 584	78 237	80 890
D 3	58 003	60 484	62 965	65 446	67 927	70 408	72 889	75 370
D 4	54 688	56 930	59 172	61 414«				

Artikel 26

I ordningens bilag IV indsættes følgende artikel:

»*Artikel 4a*

Bestemmelserne i artikel 6a i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber om indførelse af et ekstraordinært fradrag, der gælder for nettolønninger, -pensioner samt -godtgørelser for udtræden af tjenesten, finder tilsvarende anvendelse på ansatte ved instituttet samt på direktøren og vicedirektøren.«

Artikel 27

Artikel 6 i ordningens bilag IV ændres således:

1. Stk. 1 affattes således:

»1. Husstandstillægget er fastsat til 5 % af den ansattes grundløn, men kan dog ikke være mindre end det minimumbeløb, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber.«

2. Følgende stk. tilføjes:

»5. Når den ansatte udelukkende i henhold til stk. 2, litra b), har ret til husstandstillæg, og når alle hans børn, som han i henhold til artikel 7, stk. 2 og 3, har forsørgerpligt over for, i medfør af lovbestemmelser, efter en retsafgørelse eller efter en afgørelse, truffet af den kompetente administrative myndighed er overladt i en anden persons varetægt, udbetales husstandstillægget til sidstnævnte for den ansattes regning og i dennes navn. For børn, der er myndige, og som den ansatte har forsørgerligt over for, anses denne betingelse som opfyldt, såfremt de normalt bor hos den anden af forældrene.

Såfremt den ansattes børn imidlertid overlades i flere personers varetægt, fordeles husstandstillægget mellem disse i forhold til det antal børn, de har i deres varetægt.

Hvis den person, som skal have udbetalt det husstandstillæg, der oprindeligt tilkom en ansat, der er omfattet af nærværende ordning, i henhold til foranstående bestemmelser selv har ret til dette husstandstillæg som ansat ved instituttet eller ved Det europæiske center for udvikling af Erhvervsuddannelse eller som tjenestemand eller ansat på andre vilkår i De europæiske Fællesskaber, får han udelukkende udbetalt det husstandstillæg, der udgør det største beløb.«

Artikel 28

Artikel 7 i ordningens bilag IV ændres således:

1. Stk. 1 affattes således:

»1. Den ansatte skal på de betingelser, der er opregnet i stk. 2 og 3, have et børnetilskud på et beløb svarende til det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber.«

2. Følgende stk. tilføjes:

»7. Såfremt det barn, over for hvem der i henhold til stk. 2 og 3 består forsørgerpligt, i medfør af lovbestemmelser, efter en retsafgørelse eller efter en afgørelse, truffet af den kompetente administrative myndighed, er overladt i en anden persons varetægt, udbetales børnetilskuddet til sidstnævnte for den ansattes regning og i dennes navn.«

Artikel 29

Artikel 8 i ordningens bilag IV ændres således:

1. I stk. 1 ændres ordene »højst 1 772 bfr. pr. måned« til »højst det beløb, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber«.

2. Følgende stk. tilføjes:

»Når det barn, hvis påbegyndte skolegang giver ret til udbetaling af uddannelsestillæg, i medfør af lovbestemmelser, efter en retsafgørelse, eller efter en afgørelse, truffet af den kompetente administrative myndighed er overladt i en anden persons varetægt, udbetales uddannelsestillægget til sidstnævnte for den ansattes regning og i dennes navn. I så fald beregnes den i stk. 3 fastsatte afstand på mindst 50 km fra bopælen for den person, der har barnet i sin varetægt.«

Artikel 30

1. I ordningens bilag IV affattes artikel 9a således:

»Artikel 9a

Såfremt ovennævnte familietillæg i medfør af artikel 6, 7 og 8 udbetales til en anden person end den ansatte, udbetales tillæggene i det lands valuta, hvor den pågældende har bopæl, og beregnes i så fald på grundlag af de i artikel 63 i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber nævnte vekselkurser. Der korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat for det pågældende land, eller, såfremt der ikke er fastsat nogen justeringskoefficient, med en justeringskoefficient på 100.

Bestemmelserne i artikel 9 finder anvendelse på den ovenfor nævnte person, der modtager familietillæg.«

2. Den hidtidige artikel 9a bliver herefter artikel 9b.

Artikel 31

I ordningens bilag IV tilføjes følgende artikel:

»Artikel 9c

Ansatte i kategori C med stilling som maskinskriver, stenograf, telexoperatør, stenotypist, direktionssekretær eller chefsekretær kan få en fast godtgørelse.

Størrelsen af denne godtgørelse svarer til størrelsen af den i artikel 4a i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber fastsatte godtgørelse.«

Artikel 32

I artikel 13 i ordningens bilag IV ændres i første led beløbet »5 000 bfr.« til »37 000 bfr.«, og i andet led beløbet »3 000 bfr.« til »22 000 bfr.«.

Artikel 33

Artikel 15, stk. 4, i ordningens bilag IV ændres således:

1. I andet punktum indsættes følgende efter udtrykket »behørig dokumentation«: »for sit eget vedkommende og — såfremt han har ret til husstandstillæg — for sin ægtefælle og de personer, over for hvem han har forsørgerpligt i henhold til artikel 7«.

2. Følgende afsnit tilføjes:

»Såfremt ægtefællen og de i artikel 7, stk. 2, omhandlede personer ikke bor sammen med den ansatte på tjenestestedet, har de imidlertid en gang pr. kalenderår mod forevisning af behørig dokumentation ret til refusion af udgifterne til rejse fra hjemstedet til tjenestestedet eller, inden for et beløb svarende til disse udgifter, til refusion af rejseudgifterne til et andet sted.«

Artikel 34

Artikel 17 i ordningens bilag IV ændres således:

1. Tabellen i stk. 1 ersattes med følgende tabel:

	»Ansatte, der har ret til husstandstillæg		Ansatte, der ikke har ret til husstandstillæg	
	fra 1. til 15. dag	fra 16. dag	fra 1. til 15. dag	fra 16. dag
	bfr. pr. kalenderdag			
A4—A8 og kategori B	1 817	824	1 232	644
Øvrige lønklasser	1 648	768	1 061	531

Dagpengene følger de samme tilpasninger, som besluttes af Rådet, for så vidt angår tjenestemænd i Fællesskaberne.«

2. I stk. 2 indsættes følgende litra:

»c) Den ansatte, som er ansat for en bestemt periode på mindre end tolv måneder eller af direktøren påregnes at ville gøre tjeneste i en periode af tilsvarende længde, har, hvis der er indgået en kontrakt på ubestemt tid, og såfremt han godtgør, at han ikke længere kan blive boende på sin hidtidige bopæl, ret til dagpenge i hele kontraktens løbetid, dog højst et år.«

Artikel 35

Artikel 20 i ordningens bilag IV ændres således:

a) Tabellen i stk. 1, litra a), erstattes med følgende tabel:

	»I Kategori A og B	II Kategori C og D
Belgien	2 335	2 160
Danmark	2 865	2 650
Tyskland	3 205	2 965
Grækenland	1 650	1 525
Frankrig	2 990	2 765
Irland	3 060	2 830
Italien	2 570	2 380
Luxembourg	2 500	2 315
Nederlandene	3 060	2 830
Det forenede Kongerige	4 120	3 810

Rejsedagpengene følger de tilpasninger, der besluttes af Rådet, for så vidt angår tjenestemænd i Fællesskaberne.«

b) I stk. 2 ændres »henholdsvis 330 og 315 bfr.« til »25 %«.

c) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Dagpengene nedsættes pr. bespisning med 16 % af beløbene i kolonne I og II; de i kolonne I og II fastsatte godtgørelser nedsættes med 34 % pr. indkvarteringsdag. Hvis alle udgifterne til den ansattes bespisning og indkvartering under tjenesterejser afholdes eller godtgøres af en af Fællesskabernes institutioner, af et til Fællesskaberne knyttet organ eller af en national eller international forvaltning eller organisation, modtager han i stedet for den ovenfor fastsatte tjenesterejsegodtgørelse en godtgørelse, svarende til 17 % af de i kolonne I og II fastsatte beløb.«

d) Stk. 8 udgår.

Artikel 36

I artikel 4 i ordningens bilag VI affattes stk. 1 og 2 således:

»Den ansatte, der har været udtrådt af tjenesten ved instituttet, ved Det europæiske center for udvikling af Erhvervsuddannelse eller ved en af De europæiske Fællesskabers institutioner, og som genindtræder i instituttet eller i en institution i Fællesskaberne, erhverver på ny pensionsrettigheder.

Han kan ansøge om, at hans samlede tjenestetid ved instituttet, ved Det europæiske center for udvikling af Erhvervsuddannelse eller ved en af De europæiske Fællesskabers institutioner medtages ved beregning af alderspensionskravene, på betingelse af at han igen indbetaler de beløb, der eventuelt er udbetalt ham som udtrædelsespenge, eller som han har modtaget som pension, med tillæg af 3,5 % pro anno.«

Artikel 37

I artikel 10 i ordningens bilag VI tilføjes følgende stk.:

»3. Stk. 2 anvendes ligeledes på den ansatte, der genindtræder i tjenesten efter at have haft tjenestefrihed af personlige årsager, jf. artikel 11 i ordningen, eller efter at have haft tjenestefrihed uden løn, jf, artikel 33 i ordningen.«

Artikel 38

Artikel 13 i ordningens bilag VI affattes således:

»*Artikel 13*

En ansat, der af invaliditetsudvalget anerkendes at opfylde betingelserne i artikel 41b i ordningen, pensioneres automatisk den sidste dag i den måned, i hvilken direktøren træffer beslutning om, at det må konstateres, at den ansatte ikke længere kan gøre tjeneste. Retten til invalidepension opstår den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken det konstateres, at den ansatte ikke længere kan gøre tjeneste.«

Artikel 39

Artikel 14, stk. 2, i ordningens bilag VI affattes således:

»Genindtræder den pågældende ikke i instituttets tjeneste, får han:

— enten udtrædelsespenge i henhold til artikel 11, beregnet på grundlag af den faktisk tilbagelagte tjenestetid;

— eller, for så vidt han er fyldt 50 år, en alderspension under de betingelser, der er fastsat i artikel 41a i ordningen samt i dette bilag.«

Artikel 40

I artikel 15 i ordningens bilag VI ændres »Såfremt en ansat« til »Såfremt en tidligere ansat«.

Artikel 41

I artikel 16 i ordningens bilag VI tilføjes følgende i slutningen af stk. 1:

»eller 60 % af den alderspension, som den ansatte ville have fået udbetalt, hvis han, uden hensyn til tjenestetidens varighed eller til alderen, havde haft krav herpå på sin dødsdag.«

Artikel 42

I ordningens bilag VI indsættes følgende artikel:

»*Artikel 17a*

Enken efter en tidligere ansat, der har modtaget invalidepension, har, såfremt hun var gift med den ansatte på det tidspunkt, hvor han blev berettiget til denne, med forbehold af artikel 21, ret til en pension, der er lig med 60 % af den invalidepension, som hendes ægtefælles modtog på sin dødsdag.

Pensionen udgør mindst 35 % af den seneste grundløn; pensionen kan dog i intet tilfælde overstige den invalidepension, som ægtefællen modtog på sin dødsdag.«

Artikel 43

I artikel 19 i ordningens bilag VI ændres »artikel 17 og 18« til »artikel 17, 17a og 18«.

Artikel 44

Artikel 22 i ordningens bilag VI udgår.

Artikel 45

Artikel 23 i ordningens bilag VI affattes således:

»*Artikel 23*

Såfremt en ansat, en tidligere ansat, der oppebærer en invalide- eller alderspension, eller en tidligere ansat, der er udtrådt af tjenesten inden det fyldte 60. år, og som har anmodet om, at udbetalingen af hans alderspension udsættes indtil den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken han fylder 60 år, har været forsvundet i mere end et år, kan der til ægtefællen eller de personer, den ansatte har forsørgerpligt over

for, foreløbig udbetales den efterladtepension, der ville tilkomme dem i henhold til denne ordning.

Hvis en person, der modtager efterladtepension eller er berettiget hertil, i mere end et år har haft ubekendt opholdssted, finder bestemmelserne i stk. 1 anvendelse på de personer, den pågældende betragtes som havende forsørgerpligt over for.

De foreløbige pensionsydelser i henhold til stk. 1 og 2 ændres til endelige pensionsydelser, når den ansatte, eller den, der oppebærer ydelserne, officielt er konstateret død, eller han ved retskraftig dom er erklæret for bortebleven.«

Artikel 46

Artikel 27 i ordningens bilag VI affattes således:

»*Artikel 27*

En ansats eller tidligere ansats fraskilte hustru har ret til efterladtepension i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, såfremt hun ved sin tidligere ægtefælles død godtgør, at hun for sit eget vedkommende er beretiget til et underholdsbidrag fra ham, således som fastsat enten ved retsafgørelse eller ved aftale mellem de tidligere ægtefæller.

Efterladtepensionen må dog ikke overstige det underholdsbidrag, der blev udbetalt på tidspunktet for den tidligere ægtefælles død; pensionen tilpasses efter bestemmelserne i artikel 41g i ordningen.

Den fraskilte hustru fortaber sin ret, hvis hun indgår nyt ægteskab inden sin tidligere ægtefælles død. Hvis hun efter hans død indgår nyt ægteskab, finder bestemmelserne i artikel 26 anvendelse på hende.«

Artikel 47

Artikel 28, stk. 1, i ordningens bilag VI affattes således:

»Efterlader den ansatte sig flere fraskilte hustruer, der har ret til en efterladtepension, eller en eller flere fraskilte hustruer og en enke, der er berettiget til efterladtepension, deles pensionen i forhold til hvert ægteskabs varighed. Betingelserne i artikel 27, stk. 2 og 3, finder anvendelse.«

Artikel 48

Stk. 4 i artikel 38 i ordningens bilag VI udgår.

Artikel 49

Følgende knyttes som bilag til ordningen:

»*BILAG VII*

NÆRMERE REGLER FOR HALVTIDSBESKÆFTIGELSE

Artikel 1

Den i artikel 29a i ordningen omhandlede tilladelse gives efter anmodning fra den ansatte for en periode på højst et år.

Tilladelsen kan dog fornys under de samme betingelser. Den pågældende ansatte skal indgive ansøgning om fornyelse mindst en måned før den periode udløber, for hvilken tilladelsen er givet.

Artikel 2

Når de grunde, som har været afgørende for, at tilladelsen i henhold til artikel 29a i ordningen kunne gives, bortfalder, kan direktøren med en måneds varsel tilbagekalde tilladelsen før udløbet af den periode, for hvilken tilladelsen er givet.

Direktøren kan ligeledes efter anmodning fra den pågældende ansatte tilbagekalde tilladelsen før udløbet af den periode, for hvilken tilladelsen er givet.

Artikel 3

Den ansatte har i den periode, i hvilken han har tilladelse til at arbejde på halv tid, krav på 50 % af sit vederlag. Børnetilskuddet og uddannelsestillægget udbetales dog stadig med det fulde beløb.

I denne periode må han ikke udføre andet lønnet arbejde.

Bidragene til sygeforsikringsordningen og pensionsordningen beregnes på grundlag af den fulde grundløn.«

Artikel 50

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 1987.

På Rådets vegne

P. DE KEERSMAEKER

Formand